

Ιεροσολύμων Θεόφιλος: Τα γεγονότα στο Υπερώο της Σιών παραμένουν πρότυπο για την εν Αγίω Πνεύματι ενότητα των Ορθοδόξων Εκκλησιών

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Τα γεγονότα, τα οποία συνετελέσθησαν κατά την ημέρα της Πεντηκοστής εν τω Υπερώω της Σιών παραμένουν πάντα το πρότυπο για την εν Αγίω Πνεύματι και την αγάπη του Χριστού ενότητα των αγίων αδελφών Ορθοδόξων Εκκλησιών υπογράμμισε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων [κ.κ. Θεόφιλος](#) από τον μεγαλοπρεπή Ναό της Αγίας Τριάδος της Ρωσικής Πνευματικής Αποστολής (MISSIA) του Πατριαρχείου Μόσχας στα Ιεροσόλυμα.

Ο Προκαθήμενος της Σιωνίτιδος Εκκλησίας προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας που

τελέστηκε την Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος, 24 Ιουνίου 2024. Συλλειτουργήσαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Ναζαρέτ κ. Κυριακός, Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος, ο Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, ο Προϊστάμενος της Αποστολής, Αρχιμανδρίτης Βασιανός, ιερείς της ρωσικής αποστολής, Αγιοταφίτες Πατέρες.

Κατά την Θεία Λειτουργία συμμετείχαν ο Πρέσβης της Ρωσίας στο Ισραήλ, Ανατόλι Βικτώροφ, καθώς και ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στην Ιερουσαλήμ, Δημήτριος Αγγελοσόπουλος.

Κατά την διάρκεια του Κοινωνικού ο Μακαριώτατος κ.κ. Θεόφιλος κήρυξε τον θείο λόγο λέγοντας τα εξής:

«Συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐάν γάρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐάν δέ πορευθῶ, πέμψω αὐτόν πρὸς ὑμᾶς· (Ἰωάν. 16,7), λέγει Κύριος τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ.

Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα κ. Βασιάνε, ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου ἐν Ἱεροσολύμοις,

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱστορικῷ τούτῳ Ναῷ τῷ ἐπωνύμῳ τῆς Ἀγίας Τριάδος, σήμερον Δευτέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἵνα ἐορτάσωμεν τό ζωοποιόν καὶ Παντοδύναμον καὶ Πανάγιον Πνεῦμα, τόν Ἕνα τῆς Τριάδος Θεόν, τό ὁμότιμον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμόδοξον τῷ Πατρί καὶ τῷ Υἱῷ.

Ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ ἰδιαίτερως τό Πανάγιον Πνεῦμα, διότι κατά τήν ρητήν ὁμολογίαν τοῦ Κυρίου: «Πνεῦμα ὁ Θεός καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4,24). Τό δέ Πανάγιον τοῦτο Πνεῦμα εἶναι τό φῶς καί ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. «Ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. 8,12) καί «ἐγώ εἰμι ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή», (Ἰωάν. 14,6), λέγει Κύριος.

Αὐτό τοῦτο τό φῶς καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος δηλονότι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συγκροτεῖ ὅλον τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ δέ θεσμός τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί ἡ πηγή τῆς ζωῆς, τοὔτέστιν ἡ πηγή τῆς αἰωνίου ζωῆς, τῆς σωτηρίας ἡμῶν ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ὑμνωδός λέγων: «Πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό ἅγιον, βρύει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας». Καί ἀλλαχοῦ: «Τό Πνεῦμα τό ἅγιον, ἦν μέν ἀεί, καί ἔστι καί ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεί Πατρί καί Υἱῷ συντεταγμένον, καί συναριθμούμενον; ζωή, καί ζωοποιοῦν, φῶς, καί φωτός χορηγόν; αὐτάγαθον, καί πηγή ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατήρ γνωρίζεται, καί Υἱός δοξάζεται, καί παρά πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις, τῆς ἁγίας Τριάδος».

Μεγάλα καί θαυμαστά ἐποίησεν ὁ Κύριος ἐν τῇ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καθ' ἣν τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἐφάνέρωσε τῷ κόσμῳ τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου ὅτι τῇ δυνάμει καί ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμεῖς πάντες ἐγενόμεθα διά τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος μέλη τοῦ Χριστοῦ, τοὔτέστιν τῆς Ἐκκλησίας, ἐνδυσάμενοι τόν Χριστόν. Καί ἐσφραγίσθημεν τῇ ἀνεξαλείπτῳ σφραγίδι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Οἱ δέ μαθηταί καί Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ ἐπορεύθησαν εἰς πάντα τά ἔθνη, κηρύσσοντες τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ἐγκαινίζοντες Ἐκκλησίας καί ἀναδεικνύοντες ἐπισκόπους, εἰς τούς ὁποίους ὁ θεῖος Παῦλος παραγγέλλει: «προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος», (Πράξ. 20,28).

Ἑρμηνεύων τό λόγιον τοῦτο ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐπισημαίνει ὅτι: «ταῦτα λέγει [ὁ Παῦλος] οὐκ ἐπειδή προτιμότερα ἢ ἡμετέρα σωτηρία τοῦ ποιμνίου, ἀλλ' ἐπειδή, ὅταν ἑαυτοῖς προσέχετε, τότε τό ποῖμνιον κερδαίνει».

Τό παράγγελμα τοῦτο τοῦ θεσπεσίου Παύλου ἀφορᾷ ἀμέσως καί εἰς τούς συγχρόνους ἐν ἐνεργείᾳ ποιμένας τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων ἀδελφῶν ἡμῶν Ἐκκλησιῶν, τούς ὁποίους ὁ Χριστός «ἔδωκε ... πρὸς τόν καταρτισμόν τῶν ἁγίων

εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι... ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων», (Ἐφεσ. 4, 11-14), τούτέστιν «τῶν κοσμοκρατόρων τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου», (Ἐφ. 6,12).

Τήν ἐνότητα ταύτην τῆς πίστεως καί τήν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης (Πρβλ. Ἐφ. 4,3) ἤλθομεν ἵνα καταγγείλωμεν ἐν τῇ θείᾳ εὐχαριστιακῇ ταύτῃ συνάξει ὁμοῦ μετά τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Ρωσίας ἀλλά καί τῆς Ρουμανίας ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ, ἔνθα ἐπληρώθη τό εἰρημένον διά τοῦ Προφήτου Ἰωήλ· «καί ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις λέγει ὁ Θεός, ἐκχεῶ ἀπό τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα», (Πράξ. 2,17).

Τά γεγονότα, τά ὁποῖα συνετελέσθησαν κατὰ τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἐν τῷ Ὑπερώῳ τῆς Σιών, ἔνθα «ἦσαν ἅπαντες οἱ μαθηταί τοῦ Χριστοῦ ὁμοθυμαδόν ἐπὶ τό αὐτό» (Πρβλ. Πράξ. 2,1) **παραμένουν ἀείποτε τό πρότυπον διά τήν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι καί τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ ἐνότητα τῶν ἀγίων ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων ἡμῶν Ἐκκλησιῶν.**

Καί τοῦτο διότι, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας: «δέδοται λοιπόν ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χύσις, Θεοῦ κατευφραίνοντος τήν ἀνθρώπου φύσιν καί τῇ ἄνωθέν τε καί ἐν ἀρχαῖς στεφανοῦντος δόξῃ καί εἰς ἐκεῖνο πάλιν αὐτήν φιλαγάθως ἀνακομίζοντος, εἰς ὅπερ ἦν ἐν ἀρχαῖς, οὕπω τῆς ἀμαρτίας εἰσκεκριμένης».

Ἀξιοσημεῖωτοι ἐνταῦθα καί οἱ μελωδικοί λόγοι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ: ««Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων, πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον, ὧ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας, νῦν ἐκ Σιών γάρ ἐξελήλυθε νόμος, ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις». Καί ἀπλούστερον: «Ὡ φωτόμορφα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, δεχθεῖτε τήν πυρίπνοη δροσιά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν κάθαρσιν δηλαδή πού ἀπαλλάσσει ἀπό τά ἀμαρτήματα. Διότι τώρα ἐκπορεύτηκε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ σάν ἄλλος νόμος ἡ Χάρις τοῦ Πνεύματος μέ τήν μορφήν πυρίνων γλωσσῶν».

Ὅντως, τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό φωτίζον καί ἀγιάζον τάς ψυχάς ἡμῶν ἀνέδειξεν ἡμᾶς τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας, διά τῆς θείας Αὐτοῦ λαμπρότητος, ὡς λέγει καί ὁ ἔγκριτος τῆς Ἐκκλησίας Πατήρ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «Τό φῶτισμα, λαμπρότης ἐστί τῶν ψυχῶν... φωτός μετουσία, σκότους κατάλυσις».

Διό καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δεηθῶμεν τοῦ ἐκ τῆς Παρθένου καί Θεοτόκου Μαρίας, λάμψαντος Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα μέτοχοι τοῦ φωτός τοῦ Παρακλήτου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γενώμεθα. Μετά δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Γλῶσσαι ποτέ συνεχύθησαν, διά τήν τόλμαν τῆς πυργοποιΐας, γλῶσσαι δέ νῦν ἐσοφίσθησαν, διά τήν δόξαν τῆς θεογνωσίας. Ἐκεῖ κατεδίκασε Θεός τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι, ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστός τοὺς ἀλιεῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν, ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εἰρηνικά».

Σε ανάμνηση της εορτῆς ὁ Μακαριώτατος προσέφερε εἰκόνα ἐκ σμάλτου της Βηθλεέμ, ὁ δε π. Βασιανός προσέφερε αναμνηστική εἰκόνα της Αγίας Τριάδος, φιλοτεχνηθεῖσα στο ὕφος του ζωγράφου Αντρεϊ Ρουμπλιόφ.

Μετά το πέρας της θείας Λειτουργίας ακολούθησε δεξίωση και τέλος εόρτιος μοναστηριακή τράπεζα, στην οποία ο Μακαριώτατος και πάλι προσεφώνησε τονίζοντας την ανάγκη ενότητας των Ορθοδόξων Εκκλησιών.

